

Chứng đạo: SATAN LỪA DỐI
Tác giả: Mục Sư Phan Thanh Bình
Retyped by: Oneway Media

Con người là những kịch sĩ đại tài trên sân khấu trường đời. Không một người nào có thể sống thực với mình. Con người hóa trang từ nhân dáng đến nhân cách để tự lừa dối mình và lừa dối người. Con người lúc nào cũng cố gắng giấu đi con người thật của mình, cố gắng hòa hợp, phải cách – “đi với phật mặc áo cà sa, đi với ma mặc áo giấy”. Con người lúc nào cũng tỏ ra những điều mình không có trông vậy mà không phải vậy.

Con người có nhiều cái cá biệt, không giống ai, nhưng có một điểm chung là “dối trá” như nhau. Lời Kinh Thánh khẳng định: “lòng người ta là dối trá hơn mọi vật, và rất xấu xa: ai biết được?” (Giê – rê - mi 17:9).

Không một người nào dám ngang nhiên ca tụng “dối trá”, hãnh diện về sự “dối trá” điều luyện tinh vi của mình. Nhưng trong thâm tâm lại đặt “dối trá” lên hàng đầu – “thật thà là cha kẻ đại” để sống còn giữa thế gian đầy “dối trá”. Coi “dối trá” như là một “nghệ thuật” sống. “Dối trá” để mọi người không thể nhận ra cái “dối trá” mà còn tin tưởng vào “dối trá” là một sự thật hiển nhiên, thì đã đến sự tuyệt diệu của “dối trá”. Lắm người luyện “dối trá” đến mức thành công như vậy: “miệng nó tron láng như mỡ sữa, nhưng trong lòng có sự giặc giã. Các lời nó dịu dàng hơn dầu, nhưng thật là những thanh gươm trần” (Thi Thiên 55:21).

Chúng ta an tâm trong sự “dối trá” vì biết chắc “dối trá” chẳng riêng chi mình. Chúng ta chấp nhận sự “dối trá” với mỹ từ “lịch sự”, với tấm lòng “khoan dung”.

Nhiều lúc chúng ta không nói ra, nhưng rất tự hào về sự thông minh của mình, thầm nhủ với kẻ “dối trá” đừng hòng lấy “vải thưa che mắt thánh” vì đã thấy tận tim đen.

Tất cả chúng ta đều “dối trá” nhưng lại ưa “lột mặt nạ” của nhau để thấy rõ “sự thật” của nhau. Cố gắng phô bày “sự thật đau lòng” cho kẻ bàng quang thấy, bắt chấp “sự thật mất lòng”.

Tại sao cái “tâm lý” con người kỳ vậy: lên án “dối trá” nhưng lại coi “dối trá” là điều cần thiết để sống còn. Bằng lòng “dối trá” với người, lại sợ bị người “dối trá” với mình. Cố gắng nhận thức sự “dối trá”, song lại cố gắng điều luyện “dối trá”. Cái tâm lý kỳ quặc ấy chỉ vì cả nhân loại đang ở dưới sự tể trị của satan lừa dối. Chúa Giê – xu nói về satan như vậy: “khi nó nói dối, thì nói theo tánh riêng mình, vì nó vốn là kẻ nói dối và là cha của sự lừa dối” (Giăng 8:44)

Satan là kẻ lừa dối tổ phụ loài người là A – đam và Ê – va, khiến cho A – đam và Ê – va phạm tội với Đức Chúa Trời, trái mạng lệnh Đức Chúa Trời, ăn trái cây Đức Chúa Trời cấm ăn (Sáng Thế Ký 3:1-13). Từ đó loài người mang tánh dối trá của Satan. “Dối trá” trở nên bản tính của loài người.

Nhưng loài người do Đức Chúa Trời, Đấng Chân Thật dựng nên, mang linh tính của Đức Chúa Trời khi Ngài “hà sanh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh” (Sáng Thế Ký 2:7). Cái “linh tính” đó bắt chúng ta lên án “dối trá”, xếp “dối trá” vào danh sách của việc ác theo quan điểm Đức Chúa TRời, nên “tôi ghét, tôi ghê sự dối trá” (Thi Thiên 119:163). Nhưng vì nhân loại ở dưới sự thống trị của satan, con người “chẳng làm điều mình muốn, nhưng làm điều mình ghét” (Rô - ma 7:15), đành sống “dối trá” trái với lòng.

Cả thế giới rối loạn về “dối trá”. Người ta chinh phục nhau bởi “dối trá”, kiếm lợi lộc trên “dối trá”, hãm hại nhau cũng bằng “dối trá”.

Nghành quảng cáo ngày nay phát đạt đủ nói lên sự “dối trá” đã trở thành nghiệp vụ. Tuy không nói ra, nhưng “dối trá” đã thực sự bước vào lãnh vực “khoa học”. Nhờ tinh tế của khoa học mà “dối trá” trở nên sự thật được phô bày và sự thật “thật” được giấu như “cái kim trong bọc”, biết bao giờ mới lộ ra.

Cái sự “dối trá” của thằng “bọm” chỉ là cho ta “tin bọm mắt trâu”. Cái sự “dối trá” của nhiều người danh tiếng khiến chúng ta “chọn mặt gửi vàng”, nhưng nào có ngờ “trao trứng cho ác”. Nhưng tai hại nhất của sự “dối trá” mà satan quyết tâm làm cho cả nhân loại phải hư mất đời đời trong hỏa ngục. Ấy là nó cung cấp đủ thứ thần giả dối để người ta thờ lạy, nhờ cậy với ước vọng không bị đoán phạt tội lỗi mà được siêu thoát. Satan thật đã thành công trong sự “dối trá” vĩ đại này.

Lời Kinh Thánh khẳng định rằng: “chẳng có sự cứu rỗi trong Đấng nào khác; vì ở dưới trời, chẳng có danh nào khác ban cho loài người, để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu” (Công Vụ Các Sứ Đồ 4:12).

Chúng tôi sẽ còn nói hoài về sự thật này, dẫu biết rằng “sự thật đau lòng”. Nhưng thà quý vị đau lòng mà được cứu rỗi cho linh hồn mình. Nếu chúng tôi không nói sự thật thì chính chúng tôi đã “dối trá” với quý vị. Xin quý vị đừng phiền lòng, lắng nghe lời Kinh Thánh, Lời của Đức Chúa Trời chân thật hầu quý vị được cứu rỗi. Quý vị được cứu rỗi là thoát ra khỏi sự lừa dối của satan.